

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 1472/2023
09.05.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Добриле Страјина, председника већа, Драгане Миросављевић и Надежде Видић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Александар Грујичић, адвокат из ..., против туженог ББ из ..., чији је пуномоћник Дејан Божић, адвокат из ..., ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 2298/2021 од 25.10.2021. године, у седници одржаној 09.05.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ ревизија тужиоца, изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 2298/2021 од 25.10.2021. године, као недозвољена.

Образложење

Пресудом Основног суда у Лозници П1 13/12 од 27.04.2021. године, ставом првим изреке, одбијен је, као неоснован, тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се обавезе тужени да тужиоцу на име накнаде нематеријалне штете исплати за претрпљене душевне болове због умањене животне активности 1.000.000,00 динара, за претрпљене физичке болове 600.000,00 динара, за претрпљени страх 500.000,00 динара и за претрпљене душевне болове због наружености 100.000,00 динара, све са законском затезном каматом од 27.04.2021. године до исплате. Ставом другим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се обавезе тужени да тужиоцу на име накнаде материјалне штете по основу неисплаћених ренти и капитализованог износа ренте исплати укупно 1.542.059,70 динара, са законском затезном каматом од 01.04.2017. године до исплате. Ставом трећим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се обавезе тужени да тужиоцу на име накнаде материјалне штете на име трошкова лечења исплати 16.779,00 динара, са законском затезном каматом на износе ближе наведене у изреци. Ставом четвртим изреке, обавезан је тужилац да туженом на име трошкова поступка исплати 582.750,00 динара, са законском затезном каматом од извршности до исплате, док је захтев туженог преко досуђеног па до траженог износа од 892.750,00 динара, одбијен. Ставом петим изреке, одбијен је захтев тужиоца да се тужени обавезе да му накнади трошкове парничног поступка у укупном износу од 1.117.500,00 динара, са законском затезном каматом од доспелости до плаћања.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж1 2298/2021 од 25.10.2021. године, ставом првим изреке, делимично је преиначено решење о трошковима поступка, садржано у првостепеној пресуди, тако што је захтев туженог за накнаду трошкова парничног поступка преко износа од 450.750,00 динара, са затезном каматом од извршности до исплате, одбијен. Ставом другим изреке, у преосталом делу, жалба тужиоца је одбијена и првостепена пресуда у преосталом усвајајућем делу, у делу којим су одбијени тужбени захтеви тужиоца за накнаду нематеријалне и материјалне штете и у делу којим је одбијен захтев тужиоца за накнаду трошкова поступка, потврђена. Ставом трећим изреке, одбијени су захтев тужиоца и захтев туженог за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилац је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права са позивом на одредбу члана 404. ЗПП.

Апелациони суд у Новом Саду, решењем Р4 1/23 од 27.02.2023. године, није предложио Врховном суду одлучивање о ревизији тужиоца у смислу члана 395. Закона о парничном поступку.

Испитујући дозвољеност изјављене ревизије у смислу одредбе члана 401. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 125/04, 111/09), који се у овој парници примењује на основу члана 506. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11), а у вези члана 23. став 3. Закона о изменама и допунама З. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 125/04, 111/09), Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Према одредби члана 506. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11), поступци започети пре ступања на снагу овог закона (01.02.2012. године) спровешће се по одредбама Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 125/04, 111/09). Према члану 23. став 3. новела Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 72/11), објављених у „Службеном гласнику РС“, број 55/14, ревизија је дозвољена у свим поступцима у којима вредност предмета спора побијаног дела прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, који нису правноснажно решени до дана ступања на снагу овог закона (31.05.2014. године).

Тужба у ово правној ствари је поднета 04.01.2012. године, ради накнаде материјалне и нематеријалне штете, а вредност ревидираног износа је 3.758.838,70 динара. Другостепена пресуда је донета 25.10.2021. године.

Како се ради о поступку у којем вредност предмета спора побијаног дела очигледно не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Из наведених разлога, Врховни суд је одлучио као у изреци.

**Председник већа – судија
Добрила Страјина,с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**